

La Badinerie

SBDMV Mūzikas vēstures un teorijas nodaļas informatīvā avīze

www.sbdmv.lv

NOVEMBRIS 2015

Mocarta opera
Daugavpils Teātrī ♦ 2
lpp.

Klaviermūzikas festivāls
Dziesma. Deja. Daba ♦
5 lpp.

Emīlam Dārziņam – 140!

Šogad izcilam latviešu komponistam un mūzikas kritiķim Emīlam Dārziņam 140 gadu jubileja.

Emīls Dārziņš dzimis 1875. gada 3. novembrī Jaunpiebalgas „Jāņaskolā” skolotāja Andža Dārziņa ģimenē. Pašmācības ceļā sagatavojies iestājeksāmeniem, Emīls Dārziņš 1888. gadā uzsāk studijas Pēterburgas konservatorijā Luija Homiliusa ērģeļklasē. Ērģeļmūzikas klasē augsts ir arī teorētisko priekšmetu līmenis – speciālās harmonijas klasē paredzētas studijas pat pie izcila krievu komponista Nikolaja Rimska – Korsakova. Pasaules kultūras lielpilsētā, Dārziņš nepaguris apmeklēt koncertus, operizrādes, teātrus, satuvinās ar Emīli Melngaili, Alfrēdu Kalniņu. Tomēr finansiālu problēmu dēļ studijas 1901. gada maijā jāpārtrauc.

Teoriju un harmoniju pie viņa mācīties uzsāk Jānis Zālītis, Ādolfs Ābele, Jānis Reinholds. Dārziņa kritikas raksturo gan profesionāli trāpīgs vērtējums, gan neiztrūkstoša ideālisma klātbūtne, padarot viņu par vienu no pirmajiem patiesi spožajiem latviešu mūzikas aprakstniekiem, par izcilu mūzikas kritiķi. Radošajam darbam atvēlamā laika nav daudz – visa radošā mūža laikā tapušas vien 17 *a' capella* kordziesmas un 19 solodziesmas, kā arī simfoniskais

„Melanholiskais valsis”. Skaņdarbu „Vientuļās priedes”, „Liriskās fantāzijas” un „Mazās svītas” partitūras komponists, netaisnīgi apvainots plagiātismā, 1908. gadā iznīcina. Nepabeigta paliek opera „Rožainās dienas”. 1910. gada 30. augustā Emīls Dārziņš traģiski iet bojā dzelzceļa negadījumā pie Zaslauka stacijas Rīgā.

Muzikologs Arnolds Klotiņš komponista daiļradi raksturo šādi: „Emīls Dārziņš, lai gan viņa kompozīciju skaits neliels, ir viens no populārākajiem liriķiem latviešu mūzikā – tāpat kā solodziesmas un simfoniskais „Melanholiskais valsis”, gandrīz visas septiņpadsmit Dārziņa kordziesmas joprojām skan Latvijā, kā arī ārpus tās. Savā daiļradē viņš akcentē sava laikmeta cilvēka subjektīvi emocionālo pasauli. Dārziņa kora

mūzikai piemīt dziļš pārdzīvojuma spēks.”

La Badinerie redaktore
Anastasija Jevstignejeva

Mocarta opera Daugavpils Teātrī.

Šī gada 29. novembrī, es apmeklēju Daugavpils Teātra izrādi, Volfganga Amadeja Mocarta dziesmuspēli (operu) "Teātra direktors" (Der Schauspieldirektor). Šajā izrādē piedalījās Daugavpils Kamerorķestris ar savu māksliniecisko vadītāju un diriģentu - Aivaru Broku.

Šī ir komiska žanra dziesmuspēle, kas tika uzrakstīta 1786. gadā, kad Svētās Romas impērijas lielhercogs, viņa augstība Jozefs II pasūtīja vieglā žanra

muzikālās izrādes savu ciemiņu izklaidēšanai. Lielhercogs izrādes pasūtīja komponistiem - Antonio Saljēri un Volfgangam Amadejam Mocartam. Šīs abu komponistu izrādes iestudētas 1786. gada 7. februārī Šēnburnnas pils teātrī. Šīs izrādes oriģinālais ilgums ir aptuveni pusstunda, bet Daugavpils Teātris izrādi ir "izstiepis" līdz, aptuveni, pusotrai stundai. Daugavpils Teātris to ir pārveidojis, bet jēgu šī izrādē nav zaudējusi. Teātris šo izrādi ir interpretējis savā manierē, darbība notiek teātrī, tikai tas teātris atrodas kaut kur kosmosā. Piemērotas ir dekorācijas un apģērbi. Šajā izrādē piedalās daudz vairāk aktieru nekā oriģināllibretā, kura autors ir Gotlībs Stefanijs (Gottlieb Stephanie). Daugavpils Teātra iestudējumā arī orķestris spēlē daudz vairāk nekā paredzēts pēc oriģināla. Daugavpils Kamerorķestris klāt ir spēlējis Volfganga Amadeja Mocarta "Mazo nakts mūziku" (Eine kleine Nachtmusik). Klāt klasiskajai mūzikai bija pievienotā arī modernā elektromūzika, un tā radīja

interesantu, psiholoģisku efektu, it kā tiešām atrašanās ir kosmosā. Bija dzirdamas vairākas orķestra un solistu kļūdas, bet tas lai paliek viņu ziņā, no kļūdām mācās!

Ir redzams liels progress Daugavpils Teātrim, un skatītājiem sāk rasties domas, ka drīzumā tas kļūs par muzikāli – dramatisko teātri, un tas būtu ļoti labi, un tas ienāktu arī Daugavpils, un Latgales novada vēsturē. Visu cieņu izrādes radītājiem. Lai veicas!

La Badinerie redaktors **Renāts Cvečovskis**

18. novembra svētku koncerts SBDMV.

Šī gada 20. novembrī Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolā notika koncerts, veltīts 97. Latvijas Republikas proklamēšanas gadskārtai.

Koncertā piedalījās gan mūzikas skolas, gan mūzikas vidusskolas audzēkņi. Koncerta sākumā mūzikas vidusskolas kamerorķestra izpildījumā skanēja J. Sibeliusa *Andante festivo* un Jēkaba Mediņa *Lēgenda*. Kompozīcijām tika atrasts raksturīgs virtuāls skanējums.

Mūzikas skolas audzēkņi atskaņoja jautrus, enerģiskus nedaudz specifiskus skaņdarbus, kas netika precīzi atskaņoti, bet skolēni nezaudēja intonācijas un spēlēja tālāk.

Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolas audzēkņi piedalījās konkursā Latvijas kultūras kanonā Rēzeknē, kas tika veltīts Rainim un Aspazijai, kur veiksmīgi uzstājās. Konkursa žūrija izteica uzslavējumu, ka audzēkņiem ir sava rozīne – mūzika. Alta (Žans Diklābs) skaņas kopā ar klavierēm (Renāts Cvečovskis) un burvīgo balsi (Agate Jermaļonoka) koncerta laikā dod iespēju klausītājiem iejusties Raiņa un Aspazijas pasaulē.

Pūtēju orķestris ieskandināja visu koncertzāli. Pateicīgā zāles akustika notušeja tehniskas nepilnības, ļaujot atklāties skanīgākām epizodēm. Lielu

iespaidu, enerģiju un emocijas deva akordeonistu orķestris, kurš atskaņoja latgaliešu polku popūriju Zanes Vancānes apdarē (diriģente Tatjana Saratova).

Koncerta nobeigumā uzstājās mūzikas vidusskolas mācību koris, kurš atskaņoja latviešu tautasdziesmu apdares, kuru vidū īpaši izcēlās St. Broka apdare *Visi ciema suņi rēja* (diriģente A. Jermaļonoka).

Koncerts noritēja viegli, maigi ar nelielu intrigu. Un noslēdzās ar aplausiem un smaidiem.

Attēli nākamajā lappusē.

La Badinerie redaktore Anastasija Jevstignejeva

Brauciens uz folkloras konkursu. Intervija ar Jevģeniju Ustinskovu

Renāts Cvečovskis: *No 13. – līdz 15. novembrim Jūs bijāt Sanktpēterburgā starptautiskajā tautas mūzikas konkursā “INTERFOLK” ar Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolas kordinģentu ansambli, un Daugavpils Latviešu Kultūras centra jaukto kori “Daugava”. Kad uzzinājāt, ka notiks šis konkurss – kādas bija Jūsu domas: braukt, vai nebraukt?*

Jevģenijs Ustinskovs: Pirmkārt, konkurss notika no 13. līdz 18. novembrim, bet mums nebija iespējas, tur palikt, jo bija koncerti sakarā ar valsts svētkiem, gan 16., gan 17., gan 18. novembrī, tāpēc mēs apzināti braucām tikai uz dažām dienām, nepretendējām uz Grand Prix, jo Grand Prix izcīņa bija paredzēta 17. novembrī, mums jau bija saplānots pasākums, bet vispār tā ideja parādījās kopš mēs bijām ar mūzikas vidusskolas kori februārī – Pasaules Koru čempionātā, kurš notika arī Pēterburgā, tad tur jau bija tāda doma aizbraukt arī ar kori *Daugava*. Pēc tam vasarā mani aicināja par žūrijas locekli

Sanktpēterburgas konkursā *Singing World*, un tad mēs jau precīzāk to visu aprunājām, sarunājām ar iespējām kora *Daugava* aizbraukt uz folkloras festivālu. Tad jau kad gatavošanās festivālam, un konkursam gāja jau pilnā sparā, tad man pēkšņi iesāvēs doma, kāpēc nepiedalīties arī ansamblim, vienalga koris brauc, tad ir iespēja startēt ansamblim, un kā redzams ansamblis diezgan labi parādīja sevi konkursā.

RC: *Cik tad bija to ansamblu, bija no vairākām valstīm?*

JU: Lieta tāda, ka tur tie kolektīvi bija sadalīti: atsevišķi folkloras kolektīvi, atsevišķi kori un ansambļi, kuri izpilda mūsdienu tautasdziesmu apdares, tāpēc gan ansamblis, gan koris *Daugava* bija vienā grupā, tādejādi tie bija kolektīvi, kuri izpildīja mūsdienu tautasdziesmu apdares. Bija grupa atsevišķi dejojājiem, kuri dejo tautas mūziku, un grupa orķestriem, un dažādiem instrumentāliem ansambļiem, tiem kuri izpildīja tautas mūziku. Mēs ar ansambli un kori, savā starpā, bijām konkurenti.

RC: *Kad Jūs paziņojāt dalībniekiem, ka būs tāds konkurss, un ka ir iespēja braukt uz to konkursu, kāda bija viņu reakcija?*

JU: Vairāki kora dalībnieki februārī bija jau čempionātā, mums diezgan labi veicās, un visiem iepatikās Sanktpēterburga, un arī tie kas nebija no *Daugavas* arī gribēja tikt uz Sanktpēterburgu, tā ir skaista pilsēta, un es sapratu, ka vairāki no viņiem vispār nav bijuši Krievijā. Es domāju, ka tā ir liela pieredze koristiem un lieli iespaidi. Mēs bijām tikai dažas dienas, un es domāju, ka tie ir ļoti spilgti iespaidi, un protams, laba pieredze.

RC: *Kādu programmu Jūs gatavojāt šim konkursam? Tā bija grūta, vai viegla?*

JU: Mēs apzināti sagatavojām vidējas grūtības programmu, bet nav nozīmes – programma ir ļoti grūta vai ļoti viegla, galvenais cik labi izpildīt. Var paņemt ļoti grūtu programmu un slikti izpildīt, un no tā tad jēgas nekādas nav, par to plusiņu klāt neliek. Galvenais bija labi izpildīt programmu. Koris dziedāja latgaliešu tautasdziesmas, gan Alfrēda Feila “Kas maņ beja nadeivot” apdarē, un Diānas Kačanovskas “Treis vokori” apdare. (Diāna Kačanovska strādā Rēzeknes Mūzikas vidusskolā. Feils bijis viens no mūsu skolas direktoriem.) Savukārt ansamblis izpildīja latviešu tautasdziesmas Roziša un Melngaiļa apdarēs.

RC: *Pēc Jūsu domām, vai Jūs izdarījāt to ko vēlējāties?*

JU: Jā, principā es paredzēju šādu rezultātu. Esmu apmierināts. Protams žēl, ka mums tehniski nebija iespējas palikt uz Grand Prix izcīņu, bet tas jau bija zināms iepriekš, un tāpēc tagad man nav nekādas nožēlas.

RC: *Kāds bija līmenis pārējiem kolektīviem (koriem, ansambļiem)?*

JU: Diemžēl mums nebija iespējas dzirdēt visus kolektīvus, bet to ko es dzirdēju bija ļoti laba līmeņa kolektīvi. Tur bija kolektīvi no dažādām augstskolām, gan arī pusprofesionāli kolektīvi, kur jau dzied mūzikas austskolu beidzēji. Tie bija ļoti laba līmeņa kolektīvi, un arī bija patīkami kolektīvi brauca no, aptuveni, astoņām valstīm, no Indonēzijas, Irānas, Polijas, Slovākijas. Tas bija interesanti un patīkami bija skatīties. Protams, Krievijas kolektīvi kā vienmēr, ļoti labā līmenī.

RC: *Kāda bija žūrija. Vai visi žūrijas locekļi bija kordiriģenti, vai bijuši kādi citi mūziķi?*

JU: Žūrijas locekļi, pārsvarā, bija tautas mūzikas speciālisti, gan dziedāšanas, dejošanas speciālisti. Tur bija dejas, dziedāšana un spēlēja tautas instrumenti. Jāsaka, ka arī piedalījās bērnu deju kolektīvi. Bija bērnu deju kolektīvs no Preiļiem.

RC: *Kāda bija publikas reakcija pēc Jūsu uzstāšanās, gan pēc kora, gan pēc ansambļa uzstāšanās?*

JU: Jāsaka, ka mums bija arī gods piedalīties festivāla atklāšanas koncertā, kur bija pilna zāle, aptuveni 600 – 700 skatītāji. Zāle bija pilna, un mūs uzņēma ļoti labi. Pēc tam, kad mēs dziedājām konkursā, kurš bija no rīta, zāle bija pustukša, un tad protams tukšajā zālē nebija ovāciju. Varu atzīmēt, ka tukšā zālē skan daudz labāk nekā pilnā, no akustikas viedokļa

RC: *Kādās koncertzālēs Jūs uzstājāties?*

JU: Viss festivāls notika vienā koncertzālē pie viesnīcas *Sant – Peterburg*, kura atrodas pašā Pēterburgas centrā, un tai viesnīcai ir ļoti liela koncertzāle, kurā var novadīt tādas festivālus. Zālē ir vismaz 600 sēdvietu. Kopumā – liela, skaista zāle.

RC: *Kāds bija jūsu visu kopīgais mērķis, kā vēlējāties uzstāties?*

JU: Mēs nekad nebijām piedalījušies šādos pasākumos, un tā ir mūsu pirmā pieredze, jo mēs pārsvarā braucām uz konkursiem, kur uzstājas tikai kori, bet šeit festivāls dalās dažādu veidu kolektīvos, un mums tādā veidā bija pirmā pieredze, un arī žūrija sastāvēja netikai no kordiriģentiem, bet no dažādiem mūzikas speciālistiem (tautas mūzikas speciālisti), tāpēc bija interesanti, ka viņi pieņēma mūs, mūsu kora izpildījumu, un tās tautas dziedāšanas tradīcijas, tas man bija interesanti. Pēc žūrijas atsauksmēm viņiem ļoti patika, gan koris, gan ansamblis, tāpēc arī viņi mūs ļoti augsti novērtēja.

RC: *Protams, ir liels prieks, ka Jūs un jūsu kolektīvi izcili pārstāvējāt mūsu skolu, mūsu pilsētu un mūsu valsti!*

La Badinerie redaktors **Renāts Cvečkovskis**

“Jā, principā es paredzēju šādu rezultātu. Esmu apmierināts.”

Klaviermūzikas festivāls *Dziesma. Deja. Daba.*

Šī gada 8. novembrī Pāvula Jurjāna Rīgas mūzikas skolā Andra Mežgaiļa koncertzālē notika klaviermūzikas festivāls "Dziesma, deja, daba".

Melodija tā ir mūzikas dvēsele. Katrs jauns, talantīgs pianists, kurš uzstājās festivālā, centās pastāstīt par savu skaņdarbu, spēlēt ar dvēseli un papildināt izpildījumu ar savu individualitāti. Tā kā festivāls tika veltīts dabai, dejai un dziesmai, visus festivāla dalībniekus tas apvienoja vienā veselā.

Koncerts sastāvēja no divām daļām. Pieteikumu bija ļoti daudz. Katram bija vēlšanās parādīt sevi, tāpēc koncerts ievilkās uz vairākām stundām. Skanēja gan latviešu, gan ārzemju komponistu mūzika. Visspilgtākais festivāla dalībnieks Roberts Šamanskis atskaņoja A. Dvoržaka (Antonín Dvořák) Furiati no cikla "Poētiskas gleznas". Jaunais talantīgais pianists pēc spēles rakstura

izskatās pārliecināts, enerģisks un temperamentīgs.

Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolas audzēkņi demonstrēja savu patriotismu un atskaņoja J. Mediņa un S. Mencenes skaņdarbus.

Emīla Dārziņa mūzikas vidusskola ir pazīstama gan Latvijā, gan ārzemēs. Tā ir ļoti augsta profesionāla līmeņa skola. Vidusskolas audzēkņu programmā tika izvēlēti impresionisma un romantisma komponistu A. Skrjabina (Александр Скрябин) K. A. Debisi (Claude-Achille Debussy) un P. Čaikovska (Пётр Ильич Чайковский) skaņdarbi.

Mūzika apvieno cilvēkus, bet festivāli dod iespēju iepazīties ar mūziķiem, dod enerģiju un stimulu augt un attīstīties profesionālā izaugsme.

La Badinerie redaktore **Anastasija Jevstignejeva**

Smieklu brīdim...

Satiekas divi mūziķi. Pirmais jautā:

- Kā iet?

- Jaunu disku tikko izlaidu.

- O, apsveicu, vai pārdevi ar?

- Jā, dzīvokli un mašīnu.

:D :D :D

"Kā iespējams panākt, lai divi pikolo flautisti spēlētu perfekti tirā unisonā?"

"Nošaujiet vienu!"

:D :D :D

Solfedžo - lēna un mokoša nāve uz ausīm uzkāpušajam lācim.

Subito piano - iespēja kādam pavisam neievērotam orķestra mūziķim kļūt par solistu.

Vibrato - tehnika, ko izmanto vokālisti, lai slēptu, ka viņi dzied nepareizo noti.

Kadence - kad visi cer, ka tu pārtrauksi spēlēt, bet tu nepārtrauc.

:D :D :D

"Kāda ir galvenā atšķirība starp oboju un stipolu?"

"Neviens neraud, kad tu sasmalcini oboju."

:D :D :D

Thanks! You're looking pretty sharp yourself!

Avīze *La Badinerie* izsludina ikmēneša konkursu.

Ir jāatbild uz jautājumu, un pareizo atbildi nosūtīt uz avīzes e-pastu (la.badinerie@inbox.lv). Pirmais, kas nosūtīs pareizo atbildi iegūs nelielu balvu!

Šī mēneša jautājums.

Kāds slavens mūziķis dzima 22. novembrī 1780. gadā?

K _____ (vārds)

_____ (uzvārds)

Atbildi nosūtīt uz e-pastu līdz 15. decembrim norādot savu vārdu, uzvārdu un kursu!

Lai veicas!

La Badinerie

Sveic dzimšanas dienā...

Ilona Broka
Staņislavs Gribusts
Diāna Nurgalijeva
Nadežda Olehno
Kristīna Rusakoviča
Romāns Saikovskis
Tatjana Saratova
Monika Gorodecka
Sofija Beškina
Katerīna Jefimova
Jeļena Nikolajeva
Nionila Ivanova

Ināra Poļikova 1.k.
Anna Graudiņa 1.k.
Aina Abarasa 2.k.
Andris Bižāns 2.k.
Olga Kitova 3.k.
Andrejs Turoks 3.k.
Žans Diklavs 3.k.

Sirsnīgi sveicam skolotāju Larisu Ļebedevu!

*Pat odiņš, kas pie loga rūts
Nemitīgi sic un dūc,
Kā nu prot un kā nu māc
Ar sveicieniem pie tevis nāk!*

Larisa Ļebedeva ir saņēmusi Daugavpils Pilsētas domes GODA RAKSTU! Sirsnīgi sveicieni no avīzes "La Badinerie".

Redaktori – Anastasija Jevstignejeva, Renāts Cvečkovskis
Foto – Anastasija Jevstignejeva
Noformējums – Renāts Cvečkovskis

Izdevējs – Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskola
Daugavpils, Kandavas iela 2a, LV - 5401

Savus rakstus var sūtīt līdz mēneša 15. datumam uz e – pastu:
la.badinerie@inbox.lv

